

Schön ist so ein Ringelspiel...

4. Juli Amerika, 14. Juli Frankreich, 26. Oktober Österreich das sind Staatsfeiertage die man kennt. 24. August Ukraine, der war uns unbekannt, als wir das Datum für das Friedensgebet im August festgelegt haben.

Mein Name ist Lydia und ich kümmere mich um die Agape beim Friedensgebet. Am Morgen des 24. August machte ich einen großen Seufzer. Schon wieder! Der Krieg hat noch immer kein Ende gefunden. Bei jedem Friedensgebet hoffe ich aufs Neue, dass es das Letzte für die Ukraine sein wird. Das der Krieg endlich ein Ende hat.

Dann las ich, heute ist Unabhängigkeitstag. Mein Ehrgeiz war geweckt, ich wollte etwas Besonderes machen. Etwas mehr Getränke und Essen. Ein blauer Tischläufer und Sonnenblumen. Genug das alle zumindest eine mit nach Hause nehmen können. Das war das Mindeste das ich für „unsere“ Ukrainer tun konnte.

Das Gebet war ergreifend. Viele ukrainische Flüchtlinge fanden an diesem Abend zu uns. Das war schön. Schön war auch, dass aus der Agape ein kleines Fest wurde, an dessen Höhepunkt wir ein ukrainisches Volkslied hörten und unsererseits das Wienerlied „Schön ist so ein Ringelspiel“ zum Besten gaben. Für mich ein unvergesslicher Abend. Ein Abend, der gezeigt hat, es braucht nicht viele Worte um sich zu verständigen, für einander da zu sein. Es reichen Gesten, es reicht Musik und vor allem, es reicht ein Lächeln!

Гра в карусель - це добре...

4 липня в Америці, 14 липня у Франції, 26 жовтня в Австрії це національні свята , які ви знаєте. 24 серпня Україна була для нас невідомою, коли ми призначали дату серпневої молитви за мир.

Мене звать Лідія, і я доглядаю за агапе під час молитви за мир. Вранці 24 серпня я сильно зітхнув. Ще раз! Війна ще не закінчилася. З кожною молитвою за мир я знову сподіваюся, що він буде останнім для України. Що війна нарешті закінчилася.

Потім я прочитав, сьогодні День Незалежності. У мене прокинулися амбіції, я хотів зробити щось особливе. Ще трохи напоїв і їжі. Синій доріжка та соняшники. Досить, щоб кожен міг взяти хоч одну додому. Це найменше , що я міг зробити для «наших» українців.

Молитва була зворушливою. Того вечора нас знайшло багато українських біженців. Це було приємно. Приємно було й те, що агапе перетворилося на маленький фестиваль, на кульмінації якого ми почули українську народну пісню та найкраще заспівали віденську пісню «Schön ist such ein Ringelspiel». Незабутній вечір для мене. Вечір, який показав, що для спілкування, щоб бути поруч один з одним , не потрібно багато слів . Достатньо жестів, достатньо музики і, перш за все, достатньо посмішки!